

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพชรพลอยของความรู้แต่ละเมื่อนั้นมีค่าหลายแสนรูปี

คำถาม: เหตุใดจึงให้ความสำคัญอย่างมากแก่การให้ทานที่แฝงตัว?

คำตอบ: เพราะเวลานี้พ่อกำลังให้ทานที่แฝงตัวของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่โลกไม่รู้จักแก่ลูก และแล้วด้วยการให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ที่ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก สิ่งนี้แฝงตัวเช่นกัน ไม่มีสงครามหรือวัฏณะเปิดใด ๆ ล่า และไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ พ่อให้ทานอาณาจักรแก่ลูกอย่างแฝงตัวและเหตุนี้เองจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งแก่การให้ทานที่แฝงตัว **ดัมเบิล โอมซานติ!** หนึ่งใน “โอม ซานติ” นั้นชีพบาบาพูดและอีกหนึ่งนั้นบราห์มาดาต้าพูด ศาสนาดั้งเดิมของพวกเขาสองคือความสงบ ทั้งสองคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบด้วยเช่นกัน ลูกๆ ผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตนได้มายังโลกที่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของลูกเพราะนี่คือละคร สติปัญญาของลูกได้รับการเติมเต็มด้วยความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของละครจากจุดสูงสุดถึงจุดต่ำสุด พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและแล้วพร้อมกับท่านก็มีลูกๆ ของท่านเข้าใจสิ่งเหล่านี้ยิ่งดีมากขึ้น ไม่มีใครนอกจากลูกที่มีความรู้นี้ ลูกกำลังศึกษาในโรงเรียนของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่ามีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าเป็นจำนวน 10-20 พ่อของดวงวิญญาณของทุกศาสนาคือผู้เดียวเท่านั้น และแล้วเมื่อพ่อสร้างโลก ก็มีประชากรบราห์มา (บิดาของปวงประชา) ด้วยเช่นกัน ชาวไม่สามารถเรียกว่าเป็นบิดาของปวงประชา ผู้คนเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ดวงวิญญาณเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตายตามสันสาร์ของพวกเขา แล้วก็ต้องมีบราห์มา บิดาของปวงประชาได้รับการจดจำว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา บิดาของปวงประชา ผู้คนเรียกหาท่านว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เมื่อโลกกลับมาไม่บริสุทธิ์และเกือบจะจบลง พ่อก็มาเพื่อทำให้โลกนั้นบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านไม่ได้มาในเวลาอื่นใด เวลานั้นลูกได้รับความรู้ทั้งหมด ลูกคือนักแสดงในละคร นักแสดงในละครควรจะต้องรู้ถึงบทของทุกคน นั่นคือบทบาทใดที่ทุกคนเล่น สิ่งเหล่านั้นคือบทบาทที่มีขีดจำกัดเล็ก ๆ เท่านั้น ทุกคนมาเพื่อรู้จักละครเหล่านั้น ลูกไปและดูละครเหล่านั้นด้วยเช่นกัน หากลูกต้องการลูกสามารถเขียนเกี่ยวกับละครนั้นและจดจำสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงละครเล็ก ๆ ลูกรู้ว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โตมากและลูกรู้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในภายหลังลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดและสมบัติที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัด บาบาได้อธิบายแก่ลูกว่าผู้ที่กลายเป็นราชากลายเป็นสิ่งนั้นเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดด้วยการให้ทานในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขา ไม่ใช่พวกเขาจะกลายเป็นราชาอีกในชาติเกิดต่อไปของพวกเขาเช่นกัน ลูกผู้ที่เคยเป็นราชาและจักรพรรดิในยุคทองนั้นไม่ควรคิดว่าอาณาจักรของลูกหายไป เมื่อหนทางบังคับเริ่มขึ้นอีกครั้ง พวกเขา (ราชายุคทองแดง) ให้ทานและทำบุญอย่างมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงเข้ามาในอาณาจักร อย่างไรก็ตามราชาเหล่านั้นมีกิเลส แล้วลูกผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา นั่นคือความสุขชั่วคราว เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่มีความทุกข์ ลูกมีความสุขแม้กระทั่งในสภาพที่ทาโมประธาน ไม่มีเรื่องของการบราหรือทะเลาะเบาะแว้ง ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นภายหลัง เมื่อประชากรในพื้นที่หนึ่งมีจำนวนหลายแสนการต่อสู้บราฯลฯ ก็เริ่มขึ้น ลูกๆ มีความสุขในยุคทอง ยุคเงินและยุคทองแดง เมื่อสภาพที่ทาโมประธานเริ่มขึ้นแล้วก็มีทุกข์เล็กน้อย ในเวลานี้ทุกสิ่งนั้นทาโมประธาน พ่ออธิบายว่านี่คือโลกที่ทาโมประธาน ลูกรู้ว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีผู้ใดสามารถได้รับการปลดปล่อยจากละครนั้น เมื่อผู้คนทุกซะทิมจากความสุขทรามของพวกเขา พวกเขาถามว่าเหตุใดพระเจ้าจึงสร้างการละเล่นเช่นนั้น หากพระเจ้าไม่ได้สร้างการละเล่นเช่นนั้น ก็จะไม่มีการใด ๆ จะไม่มีสิ่งใด มีผู้สร้างและสิ่งสร้าง มีรายละเอียดของสิ่งนี้ตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่เหลืออยู่ ลูกจะเห็นทั้งหมดนั้นในทางปฏิบัติ ลูกจะไม่ได้รับการบอกถึงทุกสิ่งล่วงหน้า เวลานี้เพียงบทบาทเล็ก ๆ ของวงจรของ 5,000 ปีที่เหลืออยู่ ลูกจะไม่ได้รับการแสดงให้เห็นสิ่งนั้นล่วงหน้า ลูกจะเฝ้าดูทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น สิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นก็จะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว ลูกสามารถเห็นว่าการเตรียมการกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น การเตรียมการสำหรับทุกสิ่งกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกทั้งหมดว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาทาโมประธานและเวลานี้ต้องกลับมาสาโทประธานที่นี่ ลูกเข้าใจทั้งหมดนี้ในเวลานี้ พ่อมาอย่างแฝงตัวและให้ความรู้แก่ลูกอย่างแฝงตัว ไม่มีผู้ใดในโลกรู้สิ่งนั้น ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกอย่างแฝงตัว ไม่มีการเกี่ยวข้องกับเสียงใด ๆ การให้ทานนี้ได้รับการกล่าวว่าแฝงตัวอย่างแท้จริง พ่อมาและให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ไม่มีผู้ใดรู้ว่าพ่อนั้นแฝงตัวเพียงไร พวกเขาไม่เข้าใจว่าลูกๆ บราห์มา กุมาร และกุมารีทั้งหมดไปที่ใดหรือทำสิ่งใด ลูกรู้ว่าบาบาแฝงตัวเพียงไร ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกอย่างแฝงตัว ไม่มีสงคราม ไม่มีวัฏณะเปิด ไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่นี้มีการทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากมายเพียงในการยึดครองหมู่บ้านเล็ก ๆ และมีความก้าวร้าวรุนแรงอย่าง

มากมาย พ่อมาและให้ทานแก่ลูกอย่างแผ่ส่วนกุศล ท่านเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้คนพูดว่า: เติมเต็มอารมณ์ของฉัน ชั่ว พระผู้เป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา บันดารี (ผู้เดียวผู้ที่ทำให้คลังสมบัติเต็มเปี่ยม) ลูกรู้ว่าชิพบาบากำลังเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูปี ลูกให้ทานเพชรพลอยมากมาย! ลูกกลายเป็นผู้ให้เช่นนั้น! สิ่งนั้นก็แผ่ส่วนกุศลเช่นกัน เหล่าเทพได้ถูกวาดภาพที่มีอาวุธและมีอาละวาดมากมาย ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น เหล่าเทพในยุคทองไม่ได้มีอาวุธมากเช่นนั้น ในยุคเหล็กอาวุธมากมายหลายประเภทได้ถูกให้แก่เหล่าเทพ พวกเขาเริ่มเปิดเพื่อการทำลายล้างและดังนั้นพวกเขาจะทำอะไรกับดาบ คันธนูและลูกธนู? เพราะลูกพูดถึงดาบของความรู้ พวกเขาจึงได้เข้าใจว่าสิ่งนี้เป็นอาวุธ ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ลูกได้รับการให้ทานที่แผ่ส่วนกุศล แล้วลูกก็ให้ทานที่แผ่ส่วนกุศลนี้แก่ทุกคน ลูกรู้ว่าบาบากำลังให้ ศรีมัทแก่ลูก ศรีมัทมาจากพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา พวกเขาเรียกได้ว่า “เติมเต็มด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็ม เพียงพร้อมด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง” เพียงเทพเหล่านั้นเท่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วองค์เจ้าแห่งลตลง เป็นเพียงเช่นแสงของพระจันทร์เต็มดวงที่เต็มดวงแล้วเริ่มที่จะลตลงที่ละน้อยจนกระทั่งเหลือเพียงเส้นบาง ๆ ซึ่งไม่ได้หายไปอย่างสิ้นเชิง อย่างแน่นอนที่เส้นหนึ่งเหลืออยู่ และสิ่งนี้เป็นที่รู้ได้ว่าเป็นวันแรกของพระจันทร์ใหม่(ข้างขึ้น-new moon) ประเด็นของลูกคือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกลับมา 16 องค์เต็ม มีคำกล่าวที่ว่าผู้เป็นแม่มองเห็นพระจันทร์ในปากของกฤษณะ พ่อฉันและอธิบายว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องของนิมิต เวลานั้นลูกต้องกลับมาเพียงพร้อม มายาได้ดบังรัศมีลูกไปอย่างสิ้นเชิง เพียงเส้นหนึ่งเท่านั้นที่เหลืออยู่ ลูกได้เฝ้าแต่ลงบันไดมา ทุกคนต้องลงบันไดมาเพราะเพียงเท่านั้นเองที่พวกเขาจะสามารถกลับบ้านได้ มีลูกไม่กี่คนเท่านั้นในเวลานี้ ที่ละน้อยจำนวนของลูกจะเพิ่มขึ้น ผู้คนมากมายไม่ได้สอบผ่านในการศึกษาของพวกเขา จำนวนศูนย์ของลูกเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นทีละน้อยด้วยเช่นกัน เมื่อเวลาใกล้เข้ามามากขึ้น พวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ลูกมี แต่ละวันที่ผ่านไปจำนวนศูนย์จะเพิ่มขึ้น เวลานั้นผู้คนพูดว่าพวกเขาคิดว่าศูนย์จะจบลงในเวลาอันสั้นและศูนย์ทั้งหมดจะปิดลง ในตอนเริ่มต้นเนื่องจากความกลัวนี้ ผู้คนมากมายได้วิ่งหนีไป พวกเขาคิดว่าเราไม่รู้ว่าจะสิ่งใดจะเกิดขึ้น เราจะไม่สามารถเป็นของที่นี่หรือที่นั่น ดังนั้นจะเป็นการดีกว่าหากเราวิ่งหนีไปจากที่นี่พวกเขาได้วิ่งหนีไปและเวลานี้พวกเขาบางคนกำลังกลับมา พ่อฉันที่นั่นและอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายอย่างยิ่ง! ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใด ๆ แก่ผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหินและไร้เดียงสาเหล่านี้ พวกเขาต้องถูกยกระดับเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: บาบามีการศึกษา! พ่อพูดว่า: เป็นสิ่งที่ดีมากที่ลูกไม่ได้ศึกษาสิ่งใดมา สิมคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดที่ลูกได้ศึกษามา พ่อไม่ได้กำลังสอนสิ่งต่าง ๆ มากมายแก่ลูก พ่อเพียงแต่บอกลูกว่า: จดจำพ่อและอาณาจักรนั้นเป็นของลูก! เรื่องของลูกจะข้ามฟากไป เมื่อบุตรชายถือกำเนิด เขาพูดว่า “บาบา” และมีสิทธิ์ในมรดกของเขา ที่นั่นเช่นกันลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกนั้น ทันทีที่ลูกจดจำบัพาดาอาณาจักรก็กลายเป็นของลูก เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่าลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ผู้คนที่มั่งคั่งจะมีบทบาทในเวลาสุดท้ายก่อนอื่นเป็นคราวของคนยากจน พวกเขาจะมากลุมด้วยตนเอง แม้กระทั่งคนล้างห้องน้ำก็ต้องได้รับการยกระดับ มีคำสรรเสริญคนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: งามรับประทานผลไม้เล็ก ๆ ที่ถูกทานไปครึ่งผลของคนพื้นเมืองคนหนึ่ง ในความเป็นจริงไม่ใช่รามและไม่ใช่ชิพบาบา ใช่ เป็นไปได้ที่บราห์มานี้ต้องรับประทานสิ่งเหล่านั้น คนพื้นเมืองจะมา ยกตัวอย่างหากเธอนำโหลบางอย่างมา บาบาส่งอะไร? คนพื้นเมืองและผู้ที่ไม่มีความรู้จะนำสิ่งนั้นมาและดังนั้นลูกจะรับประทานสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ชิพบาบาพูดว่า : พ่อจะไม่รับประทานสิ่งนั้น พ่อคืออโวกิตา (เหนือผลของประสบการณ์) ทุกคนจะมาลุม แม้กระทั่งรัฐบาลก็จะช่วยเหลือลูกให้ยกระดับพวกเขา ลูกจะได้รับการดูแลโดยอัตโนมัติ บาบาคือเจ้าของคนจน ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่ยากจนด้วยเช่นกัน มากมายจะปรากฏตัวจากในหมู่คนพื้นเมืองด้วยเช่นกัน ไม่มีเทพแม่งค์เดียวหลงเหลืออยู่ จากต้นไม้ที่ใหญ่โตเช่นนั้นเพราะทุกคนได้ถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ๆ พ่อพูดว่า: อธิบายแก่ผู้ที่ทำบัคตี ลูกสามารถมองเห็นว่าต้นอ่อนลูกเพาะขึ้นอย่างไรและบราห์มินูกสร้างขึ้นอย่างไร ผู้ที่กลายเป็นเทพของสุริยวงศ์และจันทร์ทรงฉายเฝ้าแต่มา หากแม้ลูกได้ยืนความรู้ครั้งนี้ อย่างแน่นอนที่ลูกจะไปสวรรค์ บาบาส่งบอกลูกถึงตัวอย่างของการสังเวทที่ค้ำจุนด้วยเช่นกัน พวกเขาเคยไปและสังเวทตนเองแก่ชีวา อย่างน้อยที่สุดพวกเขาควรได้รับบางสิ่ง ลูกสังเวทตนเองด้วยเช่นกัน ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่ออาณาจักร ไม่มีอาณาจักรใดแห่งสวรรค์ในหนทางบัคตี ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ สิ่งที่เกิดขึ้นคือพวกเขามีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับบาปที่พวกเขาได้กระทำและชำระสะสางสิ่งเหล่านั้นในวิธีนั้นแล้วพวกเขาใช้ชาติเกิดใหม่และบาปของพวกเขาจะเริ่มขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตามทุกคนต้องอยู่ที่นั่น ลูกคืออันดับหนึ่ง : ลูกมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด ทุกคนต้องผ่านสภาพสาโท ราโจและทาโม พ่อพูดว่า: ในเวลานี้ต้นไม้โลกมนุษย์ทั้งต้นได้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในความมืดมิดอย่างสมบูรณ์และกำลังหลับใหลอยู่ในการหลับใหลของกุมภกรณ ไม่ได้มีเพียงกุมภกรณเดียวแต่มีมากมาย ไม่ว่าลูกจะอธิบายมากเท่าใดก็ตาม พวกเขาไม่รับฟังลูก ผู้ที่มีสิ่งนี้ในบทบาทของพวกเขาแม้เพียรพยายามและพวกเขาคือผู้ที่ได้ขึ้นไปบนหัวใจของแม่และพ่อและนั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น ลูกสาวมากมายพูดว่า : บาบาส่งบอกลูกของฉัน บาบาส่งบอก: สิ่งนั้นไม่ได้ทำให้ลูกสะสมบาปมาก ลูกเรียกหาว่า:

ชำระเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เกิด! พ่อพูดว่า: ดัณหาราคะยังคงเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่ได้กล่าวว่าความโกรธคือศัตรู ผู้เป็นแม่ไม่ได้มีความโกรธมากเพียงนั้นแต่ผู้ชายต่อสู้กันอย่างมาก พ่อได้วางลูกๆ ผู้เป็นแม่ไว้ข้างหน้า “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ที่อื่นๆ ผู้หญิงได้รับการบอกว่าสามีของเธอคือพระเจ้าของเธอและกฎของเธอและเธอต้องทำตามการกำหนดของเขา ทันทีที่มีการผูกปม เธอก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในทันที นี่หรือคือพระเจ้าที่เธอพบ! เวลานี้อาณัติของรามกำลังได้รับการก่อตั้งและทุกคนจะเฝ้าแต่ตายไป บาบาได้อธิบายว่า: มีผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างและผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง สติปัญญาของลูกมีความรักต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้และลูกกำลังรับฟังท่านผ่านผู้นี้ ท่านคือจุดที่สดใสและเล็ก! นี่คือนิพพานของชีวิตของชีพบาบาและไฟบุญของความรู้ถูกสร้างขึ้นผ่านผู้นี้และจะเฝ้าแต่ขยายตัว ทะเลสาบเฝ้าแต่ได้รับการเติมให้เต็มด้วยทุกหยาดหยดของลูกๆ ลูกเฝ้าแต่ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่า เพราะลูกรู้ว่าทุกสิ่งจะกลายเป็นผงธุลีและไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ ลูกพูดว่า: อย่างน้อยที่สุดขอให้มากเท่านั้นถูกใช้ไปอย่างมีคุณค่า มีตัวอย่างของสุดามา ลูกๆ ส่งข้าวหนึ่งกำมือหรือ 6-8 รูปีให้บาบา ลูกที่น้อยศรัทธา! พ่อคือจ้าวแห่งคนจน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละครและสิ่งนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง มีแม่กระทั่งผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ บาบาพูดว่า: พวกเขานั้นมีโชคเพราะอย่างน้อยที่สุดพวกเขาได้จับมือของชีพบาบาไว้แล้ว วันนั้นจะมาถึงเมื่อผู้ที่มาจากอารยสมานั้นจะมาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะสามารถไปที่อื่นใด? มีร้านเดียวเท่านั้นสำหรับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษและเข้าไปสู่การหลุดพ้น นี่เป็นเวลาของการชำระสะสาง ทุกคนจะกลับบ้าน นี่คือการบวญพิธิของเจ้าบ่าว ลูกจะได้มีนิมิตว่ากระบวนพิธีจะกลับไปอย่างไร ไม่มีผู้ใดนอกจากลูกสามารถมองเห็นสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจคุณค่าของการให้ทานที่แฝงตัวที่ลูกได้รับจากพ่อและเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ เฝ้าแต่ให้ทานอย่างแฝงตัวแก่ทุกคน
2. ในเวลาของการชำระสะสางนี้ เมื่อทุกคนต้องกลับบ้าน จงใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่า กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก แสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้มีพลังและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดโดยการเก็บรักษาเท้าของสติปัญญาของลูกให้อยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิต

ลูกๆ ผู้ที่ไม่เคยแม้กระทั่งก้าวออกจากเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตแม้จะน้อยนิดด้วยเท้าของสติปัญญาของลูกกลายเป็นผู้ที่มิใช่และน่ารัก พวกเขาไม่เคยมีอุปสรรค พายุ ความกังวลใจหรือความไม่มีความสุข ถ้าลูกมีสิ่งเหล่านั้นใด ๆ ลูกควรเข้าใจว่าลูกมีการก้าวออกจากเส้นของระเบียบวินัยด้วยเท้าของสติปัญญาของลูก การก้าวออกจากเส้นหมายถึงการกลายเป็นขอลาน ดังนั้น อย่าได้กลายเป็นขอลาน นั่นคือ ผู้ที่ร้องขอสำหรับบางสิ่ง แต่กลับมามีพลังและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่ละวางและเป็นที่รักของพ่ออย่างสม่ำเสมอ คือผู้ที่ปลอดภัย

*** โอม ซานติ ***